

vše by bylo v neprospěch mladistvého. Jestliže tedy okresní soud ve V., nařizuje ústavní ochrannou výchovu mladistvého A., sám stanovil dobu jejího trvání do dokonání 18. roku jeho věku, porušil tím zákon v ustanovení § 12, odst. 2 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n., a to v každém případě v neprospěch mladistvého odsouzence.

Při zrušení uvedeného nesprávného výroku nebylo třeba uznati, že ústavní ochranná výchova mladistvého odsouzence potrvá pokud toho vyžaduje její účel, nejdéle však do dokonání 21. roku jeho věku, neboť toto zákonné ustanovení je pouhou směrnicí, již se má řídití dozorcí rada při rozhodování podle § 63, odst. 5 zákona čís. 48/1931 Sb. z. a n. a není třeba je pojmouti do rozsudkového výroku.

Čís. 5924.

Pro povahu tiskopisu podle § 4 tisk. zákona čís. 6/1863 ř. z. nerozhoduje, zda spis, pokud nebyl vytištěn tiskařským lisem, byl zhotoven mechanickým způsobem, nýbrž zda byl takto rozmnožen jako plod literatury a umění; byl-li psacím strojem zhotoven jediný leták, nejde o tiskopis ve smyslu zákona a nevzchází pro jeho zhotovitele a rozšiřovatele povinnosti, uložené druhou částkou tiskového zákona čís. 6/1863 ř. z. k zachování pořádku ve věcech tiskových.

(Rozh. ze dne 12. června 1937, Zm I 491/37.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do rozsudku okresního soudu v Ch. ze dne 30. července 1936, takto právem: Rozsudkem okresního soudu v Ch. ze dne 30. července 1936, jímž byl obžalovaný A. uznán vinným přestupkem podle §§ 9 a 17 tisk. zák., § 5 tr. z. a § 23 tisk. zák., a odsouzen podle § 9 tisk. zák. za použití § 260 b) tr. z. se zřetelem na § 267 tr. z. k peněžitě pokutě 100 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 48 hodin, zostřeného a doplněného postem, a podle § 389 tr. ř. k náhradě útrat trestního řízení nepodmíněně, byl porušen zákon v ustanoveních §§ 9, 17 a 23 tisk. zák. a čl. IV uvoz. zák. k tr. zákonu; uvedený rozsudek se jako zmatečný podle § 281, čís. 9 písm. a) a § 468, čís. 3 tr. ř. zrušuje a obžalovaný A. se podle § 259, čís. 2 tr. ř. osvobozuje od obžaloby z přestupků podle §§ 9 a 17 tisk. zák. a § 5 tr. z. a § 23 tisk. zák., jichž se prý dopustil tím, že v únoru 1935 v D. 1. jako tiskař neperiodického tiskopisu, letáku s nadpisem »Arbeitslosen«, neuvedl na něm jméno tiskaře a nakladatele a takto nedbal předpisu § 9 tisk. zák., 2. jako tiskař téhož tiskopisu, který nespadá pod výjimku § 9 tisk. zák., nedbal nařízení § 17 tisk. zák., ukládajícího jemu odevzdati alespoň 24 hodin před rozesláním tiskopisu jeden exemplář úřadu bezpečnosti místa, kde spis se vydává, 3. radou a poutčením nastrojil a podnět dal k tomu, že zmíněný tiskopis byl bez povolení úřadu bezpečnosti vyvěšen na veřejném místě.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu v Ch. ze dne 30. července 1936 byl obžalovaný A. uznán vinným přestupkem podle §§ 9 a 17 tisk. zák., § 5 tr. z. a § 23 tisk. zák. a odsouzen podle § 9 tisk. zák. za použití § 260 b) tr. z. se zřetelem na § 267 tr. z. k peněžité pokutě 100 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 48 hodin, zostřeného a doplněného postem, a podle § 389 tr. ř. k náhradě útrat trestního řízení nepodmíněně. Podle rozsudkových důvodů bere nalézací soud za prokázáno, že obžalovaný v únoru 1935 v D. zhotovil na psacím stroji leták s nadpisem »Arbeitslosen«, neuvedl na něm údaje zmíněné v § 9 tisk. zák., nepředložil jej tiskové přehlídce a předal jej pak B., aby jej ve vývěsní skřínce vyvěsil. Skutkovou podstatu přestupků podle §§ 9 a 17 tisk. zák. shledává tu proto, že leták, který nespadá pod výjimky § 9 tisk. zák., byl zhotoven na psacím stroji, tudíž způsobem mechanickým, a že nebylo dbáno příkazů v cit. zákonných předpisech uložených. Okolnost, že přímý pachatel vyvěšení letáku B. nebyl pro přestupek § 23 tisk. zák. stíhán v důsledku rozhodnutí presidenta republiky ze dne 14. prosince 1935, neshledává rozsudek pro obžalovaného A. omluvou, ježto trestná činnost tohoto obžalovaného pod zmíněnou abolicí nespadá. Použití § 260 b) tr. z. odůvodňuje při výměře trestu zřetelem na nevinnou rodinu odsouzeného. Rozsudek nabyt právní moci, trest dosud nebyl vykonán.

Tento rozsudek je právně vadný. Přehlíží, že pro podstatu tiskopisu ve smyslu platného práva (§ 4 tisk. zák. čís. 6/1863 ř. z.), není rozhodné, zda spis, pokud nebyl vytištěn lisem tiskařským, je z h o t o v e n způsobem mechanickým, nýbrž zda, jakožto plod literatury a umění, byl takto r o z m n o ž e n (jakýmikoli prostředky mechanickými nebo chemickými). Poněvadž ve spisech založený leták n e n í p r ů k l e p e m (srovn. rozh. č. 2139, 3809, 3849 Sb. n. s.), z obsahu spisů pak vůbec nevzchází podezření, že bylo zhotoveno více exemplářů letáků, než onen jediný, a ze stylisace rozsudkových důvodů je též zřejmo, že nalézací soud si této skutečnosti byl též vědom, při čemž pouze zdůrazňuje, že leták byl »mit einer Schreibmaschine, mithin auf einem mechanischen Wege h e r g e s t e l l t«, nešlo v souzeném případě vůbec o tiskopis ve smyslu zákona, takže pro zhotovitele a rozšiřovatele onoho sdělení vůbec nevzešly povinnosti, uložené druhou částkou tiskového zákona čís. 6/1863 ř. z. k zachování pořádku v e v ě c e c h t i s k o v ý c h.

Pro úplnost se podotýká, že vzhledem na trestní sazbu § 9 tisk. zák. (§ 5 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n.) vykročil soud při výměře trestu z mezí svého práva zaměňovacího, když za použití § 260 b) tr. z., který je použitelný jen při ukládání trestu vězení, snížil trest peněžité pokuty pod nejnižší hranici sazby a v případě její nedobytnosti zaměnil ji v trest vězení, zostřený a doplněný postem.

Čís. 5925.

Udeľuje-li obecny notár v úrade tomu, kto sa tým cieľom naň obrátil, informácie z obecnej pozemkovej mapy, nevystupuje ako súkromník, ale ako verejný úradník v smysle § 461 tr. zák.